

Posun modelů existence

Filozofie Tvůrců Křídel: Komora č.2

Vědomí Svrchovaného Integrálu má za cíl vábit lidský nástroj, aby vstoupil dovnitř reality Prvotního Zdroje. Při všech putováních lidského vědomí mimo Realitu Zdroje byly eliminovány podmanivé charakteristiky Reality Zdroje použitím logické mysli a vytrvalou vírou v jazyk omezení, který proudí z vnějších řídicích orgánů hierarchie.

Realita Zdroje, skrytá za jazykem, se postupně stala "ozářena" proroky vašeho světa a tak na sebe vzala obraz jazyka, spíše než vyjádření svých podmanivých vlastností. Jazyk je tvůrcem omezení. Je to cesta tyranie a uvěznění. Ve skutečnosti si všechny bytosti uvnitř časoprostorového vesmíru přejí uchovat závislost na hierarchii, která sahá někam mezi jednotlivce a základní vlastnosti Reality Zdroje. Právě hierarchie používá jazyk jako formu strukturálního omezení, i když relativně se to může zdát osvobozující a posilující.

Realita Zdroje je místo, v němž přebývá Prvotní Zdroj a není možné ji popsat pomocí nějakého jazyka. Je naprosto kompletní a jejím jediným účelem je demonstrovat kolektivní sílu všech druhů uvnitř Vesmíru Celku. Je archetypem dokonalosti. Je standardním nosičem vrozeného tvaru a konečného určení každé bytosti. JEJÍ podstata je natolik mimo jakoukoliv koncepci, že má lidský nástroj tendenci uchylvat se k jazykovým vnějším formám - a následně ke hierarchii - za účelem definování Reality Zdroje.

Hierarchie, se rozšiřování evolučně/spasitelského modelu existence, pokusila vést vývoj všech bytostí Vesmírem Celku. Spojení mezi jednotlivcem a zdrojem je lstivě podkopáváno díky jazykovým rovinám, manipulací systémem víry, různých ovládacích rituálů, které byly ustanoveny hierarchií, aby mohla zprostředkovávat spojení mezi duchovní podstatou bytostí a jejich zdrojem, Prvotním Zdrojem.

Každý jednotlivec musí poznat sám sebe, aby mohl být svoboděn od veškerých forem vnějších berliček. To neznamená, že jednotlivec nemá věřit jiným, nebo se sdružovat v přátelských svazcích a komunitách. Je to prostě upozornění, že relativní pravda se neustále posouvá do jiných rovin v ruce těch, kteří si přejí ovládat a i kdyby jejich motiv byl jakkoliv pozitivní, je to pořád jenom forma ovládnutí. Jestliže hierarchie odepře informaci, interpretační střediska relativní pravdy se posunou na pozici získávání a udržování moci, místo aby rovnoměrně rozdělovaly sílu Zdroje.

Je tak mnoho vrstev relativní pravdy, že když budete naslouchat vnějšmu jazyku, s největší pravděpodobností se vzdáte své vlastní moci ve prospěch proklamací jazyka. Jazyk je svůdný pro řízení a ovládnutí vozítka ega tak, jako mysl inklinuje k podřízenosti a k víře ve vnější jazyk. To může nepředstavitelně lákat důvěřivce k víře v obrazy a ideje - ať už skutečné, či imaginární, v zájmu udržení jednotlivců v otroctví menší pravdy, anebo k podpoře hierarchie, i když již neslouží svému účelu. Rychle se blíží čas, kdy závoje ovládnutí na všech úrovních hierarchie

budou považovány za překonané těmi bytostmi, které směřují ke stržení závoje a umožní Svrchované moci převážit nad hierarchickou.

Jsou bytosti, které svázaly svoji budoucnost s budoucností Terry-Země a jsou určeni k tomu, aby demonstrovaly pravdu rovnosti Zdroje pro všechny bytosti na všech úrovních vyjádření. To bude hlavní důvod, proč hierarchie pozvolna odstraní tyto překážky rovnosti takovým způsobem, že bude spíš ochráncem vědomí, než jeho hlídačem. Jsou zde takové bytosti, které zajistí aby závoje rychle padly pro ty, kteří jsou připraveni ke sjednocení se svým Zdrojem. Jsou to ti, kteří chtějí poukázat na bludné stezky hierarchie a přijmout své božství, jako svrchované vyjádření Reality Zdroje.

Hierarchie reprezentuje různé zájmy, různé vnímání reality a různé pohnutky. Je to různorodost, která způsobuje to, že hierarchie se stává neefektivní ve schopnosti vést jednotlivce k jejich stavu rovnému Prvotnímu Zdroji. Nicméně, tato různorodost je také tím, co umožňuje hierarchii dát prvotní impuls k probuzení množství jednotlivců a přitáhnout je k jejich duchovním energiím a intuitivním střediskům. Naproti tomu se hierarchie chytla do pastí různosti a přílišné specializace, jenž jí brání stoupat po strmém žebříku evoluce ke Světelné Řece Radosti, která má za účel zmocnit bytosti k vyjádření rovnosti se Zdrojem.

Spasitelský koncept vyplývá z pocitů nepřiměřenosti, které se neustále valí uvnitř masového vědomí lidstva přes jejich genetickou mysl. Tyto pocity se vztahují k fragmentaci lidského nástroje a jeho neschopnosti – v tomto stavu fragmentace – plně uchopit svou perspektivu celistvosti, dosáhnout na svůj božský původ a přijmout se, jako rovnocenná bytost s Prvotním Zdrojem. Z toho plyne zdánlivě nekonečné hledání vlastní záchrany před nedostatečností a nejistotou, jenž vyplývá z fragmentace lidského nástroje.

Motiv rozvíjet vědomí je odvozen z pocitu být menším než celek. A především, z pocitu odpojení od Prvotního Zdroje, kvůli špatnému odhadu, který je způsoben fragmentací lidského nástroje. Díky těmto pocitům fragmentace přetrvává u všech druhů a předává se genetické mysli, jenž je sdíleným základem lidského nástroje. Genetická mysl lidského druhu je sama o sobě nejmocnější složkou hierarchie a je utvářena zvláštními podmínkami života lidského nástroje v třírozměrném, pětismyslovém konceptu, který vše zahubí.

Když bytost při narození vstoupí do lidského nástroje, je okamžitě fragmentovaná do tělesného, citového a mentálního spektra vnímání a vyjádření. Od tohoto dne je bytost opatrně stimulována a přizpůsobována na pohyb uvnitř třírozměrného a pětismyslového kontextu Země. Vlastně, bytost záměrně fragmentuje své vědomí aby zakusila oddělení od celku.

V tomto stavu oddělení, se bytost sama od sebe znevýhodňuje za účelem nové zkušenosti a hlubšího pochopení Prvotní Matrice, čili grandiózní vize Prvotního Zdroje. Bytost v lidském nástroji může pomocí tohoto hlubšího pochopení transformovat třídimenzionální kontext na sebevědomou, integrovanou složku Vesmíru celku. Tato velkolepá a smysluplná snaha pobízí lidský nástroj ke hledání své jednoty a opětovného splnutí s Prvotním Zdrojem.

Toto hledání, ve velké míře, je palivem, jenž žene jednotlivce k nalezení a prozkoumání evolučně/spasitelského modelu existence. Poskytne jednotlivci motivaci hledat pomoc a vedení od specifické podskupiny hierarchie a takto vyvíjí smysl pro sounáležitost a jednotu. Je to ten samý smysl pro sounáležitost a jednotu, který pomáhá podněcovat růst vědomí základní jednoty mezi lidským nástrojem, Vědomím entity, Vesmírem Celku, Zdrojovou Inteligencí a Prvotním Zdrojem.

To je důvod, proč je evolučně/spasitelský model tak rozhodující, jako součást Velkého Experimentu. Je to stupeň, na kterém lidský nástroj vyvíjí smysl pro jednotu

a sounáležitost. Smysl pro vztah k nějaké ohromné a obsažné vizi. To je také důvodem, proč hierarchie podporuje spasitele. A také je to důvodem, proč hierarchie vyvinula a živí pocity nedostatečnosti a nejistoty. Ve skutečnosti to urychluje sjednocení lidstva, které naopak zas urychlí a povede ke sjednocení lidstva s Vesmírem Celku.

Duchovní vůdcové jsou schopni nazírat hluboko pod povrch reality života a zakusit složitost propojení všech živých forem a také zažít, jak je tato složenina života inteligentní, za hranicemi schopností lidského nástroje pochopit a vyjádřit tuto realitu. Z tohoto důvodu mohou duchovní vůdcové pouze *tlumočit* realitu svými osobními schopnostmi chápat a vyjádřit hloubku života a jeho neomezenou inteligenci. Nikdo není schopen nástroji jazyka popsat hloubku a šířku života. Mohou přinejlepším popsat svou interpretaci a své dojmy.

Každý člověk je schopen, do určité míry, nahlížet pod povrch reality života a pochopit a vyjádřit svou vlastní interpretaci Vesmíru Celku. Potřebují pouze čas a záměr pro vytvoření své vlastní interpretace. A toto je přesně ono, co vyučovali všichni duchovní vůdcové. Hlubší smysl života není v tom, aby byl zkoušen několika málo vyvolenými, ale vyvíjející se dynamickou inteligenci, která má tak mnoho tváří, kolik je životních forem. Žádná životní forma či druh nevlastní výhradní portál do Vesmíru Celku, ve kterém Prvotní Zdroj vyjadřuje SEBE a SVŮJ MAJESTÁT. Portál je sdílený všemi, protože Prvotní Zdroj je ve všech věcech.

Všichni velcí duchovní vůdcové na Zemi, svým způsobem, vykládali Vesmír Celku a úlohu lidstva v něm. Kvůli jejich výmluvnosti se jejich interpretace postavené na autoritě a hloubce vhledu, stávaly terčem sporů mezi různými skupinami hierarchie. Tyto spory a vyšetřovací procesy vytvořily polaritu víry. Vždy se najde účastné obecenstvo, aby hájilo a přikrášlovalo interpretace svých jednotlivých vůdců, zatímco všichni ostatní kteří udržují původní koncept obdrží za svou víru pouze pohrdání.

Tato zvláštní metoda tvorby náboženství, jenž je ukotvena ve spasitelské, či prorocké interpretaci Vesmíru Celku, je jedinečná pro druhy, jenž zkoumají evolučně-spasitelský model existence. Ti duchovní vůdcové, kteří jsou rozpoznáni jako velcí proroci, nebo spasitelé, vytvořili vizi Vesmíru Celku, jenž se vymyká tomu, co bylo doposud takto definováno hierarchií. Vytvořili nový portál do Vesmíru Celku a byli ochotni sdílet svou vizi i za cenu sporů a posměchu.

Tito muži a ženy byli branou pro lidstvo, aby mohlo prozkoumat nové aspekty sama sebe. Zapojit část své nadduše, či kosmického vědomí, bylo nezbytné zvláště v tehdejší době, v jejich evolučním cyklu. Ale interpretace vůdců bývá velice často tlumočena stoupenci, jejichž přáním je vytvoření náboženství, nebo sekty a tato vize se tiše vzdá do rukou hierarchie, kde se stává umrtvenou tím, že je připojena k masivní struktuře, která ji současně chrání a podporuje.

Prvotní Zdroj je napojen na jednotlivce, ne na organizace. Tedy, hierarchie není napojena na Zdroj živým a dynamickým způsobem. Hierarchie je více propojena se svou vlastní kolektivní touhou pomáhat, sloužit, vykonávat funkci, která umožní užití moci pro směřování k vizím svých vůdců. Samo o sobě, to není nesprávné, či zavádějící. Je to vše částí Prvotní matrice, jež utváří rozvoj vědomí z Prvotního Zdroje k bytosti a bytosti ke Kolektivnímu zdroji. Je to spirála integrace, jenž plodí jednotu a neustále se rozvíjející krásu uvnitř Zdrojové Inteligence.

To co hierarchie volně pojmenovává jako Duch se blíží k symbolu Inteligence Zdroje jako kterékoli jiné slovo. Inteligence Zdroje obývá všechna vibrační pole, jakožto rozšíření Zdroje. Je poslem Prvotního Zdroje, která se vplétá do hierarchie, jako její protiváha. Inteligence Zdroje je faktorem integrity a sjednocení, která zajišťuje, že hierarchie slouží svému účelu uvnitř Prvotní Matrice. Zdroj inteligence je vlastně "vědec", který dohlíží na Velký Experiment a vytváří měřítka, vybírá

proměnné, sleduje výsledky a hodnotí alternativní výstupy v laboratoři času a prostoru.

Tímto Velkým Experimentem je nadcházející transformace a expanze Inteligence Zdroje do všech bytosti ve všech existujících dimenzích. Účelem tohoto Velkého Experimentu je zkoušet alternativní modely existence a rozhodnout, s určitou mírou jistoty, který model je nejlepší ke sjednocení vědomí, bez negativního dopadu na svrchovanost bytosti, či Prvotního Zdroje. Tento Velký experiment se skládá z mnoha odlišných období, které spolu souvisí a vedou k Velikému Tajemství. Většina těchto různých období je současně přehráváno uvnitř časoprostorového vesmíru za účelem jeho přípravy na nastávající expanzi Reality Zdroje do všech existujících dimenzí.

V případě Terry-Země, je toto období existence, které nabízí jasné napojení osobního vědomí na podstatné vlastnosti Reality Zdroje bez zásahu jakékoliv hierarchie. Je to doba, kdy budou opravdově pochopeny pohádky a mýty historie a jejich skutečný význam. Je to doba, kdy bude jazyk přeměněn v nové možnosti dorozumívání, jenž ukazují podstatné vlastnosti Reality Zdroje v umění energií a vibrací, které způsobí stržení všech bariér ovládní.

Je čas poznat, že hierarchie se rozšiřuje celým vesmírem až na jeho samé hranice. Její větve se rozpínají z každého hvězdného systému, ze všech známých dimenzí a vlastně všechny životní formy jsou "listy" tohoto ohromného kosmického stromu. Vývoj skrze větve tohoto stromu vytváří velké poučení druhů, duchů, planet a hvězd. Takže hierarchie je sestavení vnějších okolností, jenž si přejí vložit své energie do podpory podskupiny, která je zahrnuta někde uvnitř největší ze všech struktur - hierarchie. Motivem činnosti hierarchie je služba a ve většině případech se to překládá do pojmu spasitelství a uspořádání vesmíru ve formě učitel-žák.

Hierarchie je složená ze všech bytostí, všech motivů, jejichž energie jsou pospojovány do podskupin. Tyto podskupiny jsou nezávislými větvemi obrovského kosmologického stromu, jenž obklopuje věci mimo Zdrojovou Realitu. Kořeny tohoto stromu jsou vázány v půdě genetické paměti a podvědomých instinktů. Výhonky u paty stromu jsou nejstarší a zastupují přirozená náboženství druhů. Prostřední větve jsou ortodoxní náboženství a instituce, zatímco horní větve reprezentují současné systémy víry, které se teprve nedávno objevily po celém vesmíru. Celý strom v této definici je tato hierarchie a její semeno bylo původně zaseto, pěstováno a živeno Zdrojovou Inteligencí za účelem vyvolání Velkého Experimentu.

Je to experiment transformační verze evoluce. Vývoj je svízelný a nadcházející proces posouvání pozic uvnitř hierarchie vždy vyměřuje vaši současnou pozici ve vztahu k nové, která přichází. Transformace je jednoduše poznání, že existují rychlé stezky, které obcházejí hierarchii a vedou ke svrchovanému mistrovství spíše, než ke vzájemně podmíněnému spasitelství a že tyto nové stezky mohou být dosaženy přímým prožitkem tónu-vibrace rovnosti, který je přítomen ve všech bytostech.

Tato tónová vibrace není tím, co se obvykle považuje za hudbu sfér, anebo vibraci ducha pohybujícího se vesmírem v souzvuku se záměry Zdroje. Je to vibrace, která drží pohromadě tři principy transformační zkušenosti: Vztah k vesmíru skrze vděčnost, pozorování Zdroje ve všech věcech a péče o život. Aplikování těchto principů života specifickým vyrovnáváním postojů, odpojí bytost od řídicích prvků hierarchie.

Jak by mohla hierarchie jednat v roli výkladového střediska pravdy bez manipulování a zatemňování svobodné vůle bytostí? Velký experiment byl navržen se svobodnou vůlí, jako primární metodou získávání správných informací, které mohou být použity k expanzi Reality Zdroje do všech existujících dimenzí. Svobodná vůle je vláknem hodnověrnosti, jenž vytváří hodnotu různých zkoušek během Velkého

Experimentu. Hierarchie, nebo jakákoliv jiná vnější struktura, nikdy neriskuje svobodnou vůli. Pouze bytost si může vybrat svou realitu, toto je základní zásada svobodné vůle.

Svobodná vůle není omezena jenom tím, že bytost je přítomna v alternativních realitách, nebo relativních pravdách, které oddalují uskutečnění rovnosti se Zdrojem. Bytost sama si volí jestli se zapojí do vnějších motivů reality, místo toho aby pátrala uvnitř svých vlastních zdrojů a vytvářela svou svrchovanou realitu. Hodnota svobody se vždy zvětšuje, když se pohybujete směrem k svrchovanosti a opačně, zmenšuje se, jestliže se pohybujete směrem ke vnější závislosti. Volba mezi svrchovaností nebo vnější závislostí je základem svobodné vůle a není žádná struktura nebo vnější zdroj, který by odstranil tuto základní volbu. Je vnitřní volbou, že bez ohledu na vnější okolnosti, je jedinec neschopen popřít cokoli vnějšího.

Vesmír Celku zahrnuje všechny dimenze (včetně Reality Zdroje) a proto jsou v něm obsaženy všechny reality. V této nepochopitelné různosti, je každá bytost opatřena strukturou, která vymezuje její svobodnou vůli v podmínkách jejího vztahu ke Zdrojové Realitě. Každá z těchto struktur se mění v rozsahu volby, ale každá je propojena do superstruktury hierarchie. Bezstrukturní Realita Zdroje je tam, kde byla původně vymyšlena svobodná vůle a když tento princip expandoval do tohoto časoprostorového vesmíru, jako pramének autentičnosti, stal se stále více závislý na schopnosti bytosti rozpoznat svou úplnost ve vztahu k Inteligenci Zdroje.

Jestliže se bytost rozdělí na své složky, její pochopení svobodné vůle je omezeno na to, co je popsáno hierarchií. Jestliže je bytost vědomým kolektivem, který realizuje svou svrchovanou celistvost, je princip svobodné vůle forma struktury která je zbytečná, jako oheň za horkého letního dne. Jestliže bytosti neznají svou celistvost, stane se struktura formou sobě uložené ochrany. Tímto nadcházejícím vývojem strukturovaného a řízeného vesmíru vymezily bytosti své hranice – svá omezení - vyjádřením své nejistoty. Postupně se staly částkami svého celku a podobají se střeptům překrásné vázy, které si zachovaly jen málo ze své původní krásy.

Kdybyste postřehli původ své existence, nepochybně byste uviděli, jak nezměrná je to bytost. Kdybyste byli schopni prohlédnout závojem osudu porozuměli byste, jak ještě rozlehlejšími se stanete. Mezi těmito dvěma body existence - původem a osudem - je bytost vždy vibrující nádobou Inteligence Zdroje. S radostí si dovoluje zkoumat časoprostorové vesmíry, jako předsunutá hlídka Prvotního Zdroje. I když hierarchie může zatemnit pochopení celistvosti bytosti, je to bytost, která se sama od sebe odevzdala naslouchání jazyku omezení, prohlášením vnějších struktur a byla svedena evolučně/spasitelským modelem.

Proč by hierarchie neposkytla alternativní model transformace/mistrovství a neumožnila bytosti vlastní volbu a při tom opravdu nevyzkoušela její svobodnou vůli? Je to proto, že jako většina bytostí, není si ani hierarchie vědoma své celistvosti. Její části, nebo podskupiny, jsou úplně oddané hranicím. Tam kde jsou hranice, které definují omezení, tam je také struktura. Kde je hluboce zakořeněná struktura, tam je i zvrácená víra v nemožnost transformace. Ovšem, časoprostorové vesmíry působí na matici projekci víry a vlastní koncept transformace je odstraněn z reality hierarchie.

Tedy, hierarchie je dokonce neschopná chápat pojem modelu transformace/mistrovství byť i jenom v nejmenší možné míře a umožnit bytosti získat informaci o tom, že existuje alternativa, jenž pochází z Inteligence Zdroje. Hierarchie není odpovědná za stav, ve kterém se každá bytost nachází. Dominantní model Inteligence Zdroje je základní. Existoval již před hierarchií. Je to bytost, jenž byla vybrána k prozkoumání hierarchického modelu existence s cílem účasti na Velkém Experimentu a napomoci takto objevení syntézy modelu existence. Hierarchie je celkem laskavá jako manipulativní síla a pouze reprezentuje klíčovou ingredienci v

receptu Celku, který přetváří bytost k tomu aby přesáhla svou roli, jakožto vibrující nádoba Zdrojové Inteligence a stala se mostem v expanzi Reality Zdroje v časoprostorových vesmírech.

Existuje starodávná víra, zrozena v hierarchii, že časoprostorové vesmíry vzestoupí do Reality Zdroje a lidský nástroj lásky doprovodí tento proces vzestupu. Nicméně, Realita Zdroje se rozpíná aby obklopila časoprostorové vesmíry za účelem sjednocení všech bytostí do syntetického modelu existence. Inteligence Zdroje strhává závoje, jenž skrývají skutečný smysl bytostného modelu vyjádření v časoprostorových vesmírech. Když se toto stane, bytost dosáhne rovnosti se Zdrojem ve všech dimenzích a vibračních polích a její složky budou spojeny k úplnému vyjádření její svrchované perspektivy.

Tato transformace bytosti je stezkou k celistvosti a poznání, že bytostný model vyjádření je složeninou forem a beztvarého, které se sjednocují v jednu energii, jediné vědomí. Když se tyto části bytosti srovnají a vzájemně propojí, stává se bytost nástrojem, který usnadňuje rozpínání Reality Zdroje. Takže, bytost nevzestupuje z časoprostorových vesmírů ale spíše srůstá do stavu jednoty, pomocí které její svrchovaný výraz může napomáhat expanzi, nebo v jiné souvislosti, Realita Zdroje sestupuje do časoprostorových vesmírů.

Nanebevstoupení je často vykládáno jako přirozený výsledek vývoje. Že se všechny planetární systémy a druhy vyvíjejí do bodu, kdy vzestupují z omezení a že nakonec časoprostorové vesmíry budou nějak pohlceny Realitou Zdroje a přestanou existovat jako vibrační pole. Je to však úplně opačně. Realita Zdroje sestupuje. Zahrnuje všechny věci a je záměrem Zdroje expandovat, ne ustupovat. Bytost se přetvoří na celek v kolébce časoprostorového vesmíru a tím se stane součástí záměru Reality Zdroje rozpínat se.

Vidíte dokonalost této Prvotní Matrice? Cítíte posouvání této matrice, ze které je odlita vaše realita? Jak to, že nechápete, že vy, jako lidské nástroje, sestáváte z částíček, jenž jsou individualizovány jako jednotlivé body čisté energie, které žijí na mnoha místech a v mnoha dimenzích současně? Jedině uvnitř bytosti je místo k objevení transformace, kam může vstoupit beztvaré Já a sdílet společenství s předsunutou hlídkou formy. To beztvaré je Věčný Pozorovatel, který bydlí za závojem formy a pochopení a takto čerpá moudrost času ze studny planet. Je to bod počátku, odkud proudí Inteligence Zdroje.

Věčný Pozorovatel je jediným pravým výkladovým centrem pro tuto bytost. Je to samořízený systém, který může pohánět bytost k její celistvosti. Takže, bytost je složena jednak z beztvaré identity Inteligence Zdroje a také z tvarové identity zahuštěné energie. Zatímco beztvaré je jedno, tvarové je rozděleno v mnoha částích výrazu, jenž odděluje její vědomí do ostrovů vyjádření a vnímání. Tento stav vede k tomu, že bytost odmítá svou velikost a nádhernou přirozenost bytí.

V lidském nástroji, bytost většinou setrvává mlčky a nepohnutě. Vypadá jako pomíjivý šepot radosti, jenž se vás dotýká, jako horský vánek. Je tichá, jako hluboký oceán. Nicméně bytost vstupuje do časoprostorového vesmíru jako hlasatel expanze Reality Zdroje. Začíná být známá taková, jaká je. Mnozí cítí stín své bytosti jak se blíží. Svěří všechny formy ohraničení tomuto "stínu" ale zřídka kdy věří, že on je tím, kdo osvětluje jejich pravé já. Je to on, komu bychom měli odevzdat všechny sliby věrnosti, všechny obřady lásky, a všechny city naděje, soustředit je a odevzdat je svrchované bytosti, kterou každý z nás je.

Prvotní důvod, proč je evolučně/spasitelský model hierarchie tak nepřekonatelný, je v tom, že bytost se stala rozdělenou ve způsobu, jakým chápe své celkové já. Věčný Pozorovatel, který žije v lidském nástroji, je pro časoprostorově podmíněnou mysl klamný, přesto je to mysl, která zkouší se natáhnout a dotknout se tohoto jemného chvění Rovnosti Zdroje, jenž je navždy roznícena Inteligencí Zdroje.

Nicméně, mysl je příliš podmíněna a zneschopněna uvědomit si skutečný rozsah bytosti, jež přebývá za stíny intuice. Je to proto, že druhy zkoumají evolučně/spasitelský model existence. Mají malou, nebo žádnou koncepci své celistvosti a vyžadují spasitele a přizpůsobení procesu evoluce, aby jim přinesli bezpečnost a štěstí.

Je přirozenou podmínkou vyvíjejících se druhů mít touhu, vštěpenou hierarchií, být spasen a být spasitelem. Tato podmínka ústí v uspořádání vesmíru ve formě učitel/žák a je to základní kámen vývoje a základní esence strukturální existence hierarchie. Zatímco některé druhy se uchylují k dramatu přežití, aby podnítili svůj evoluční pokrok, jiné druhy se uchylují k dramatu, jenž představuje být spaseným a být spasitelem. Spasitelské drama je výrazem svrchovaných bytostí, jenž jsou předem zaujaty evolučním procesem a to není omezeno pouze na náboženský kontext, ale opravdu se to týká všech aspektů života bytosti.

Tak jako existují relativní pravdy, jsou i relativní svobody. Jestliže se vyvíjíte v hierarchickém procesu, získáte neustále rostoucí smysl pro svobodu. Přesto jste pořád ovládaní vibrací vnějších struktur skrze jazyky, myšlené formy, frekvence barvy a zvuku a zdánlivé nesmazatelné artefakty genetické mysli. Každý z těchto elementů může způsobit, že lidský nástroj spoléhá na hierarchii, jakoby překrývala smysl nerovnosti mezi vámi a vaším Zdrojem. Základní rovnice evolučního procesu je *lidský nástroj + hierarchie = spojení s Bohem*. V případě procesu transformace to je *bytost + Inteligence Zdroje = rovnost s Prvotním Zdrojem*. Inteligence Zdroje, i když se obecně projevuje jako vibrace rovnosti, je subjektem vůle Prvotního Zdroje a jako se záměr Zdroje mění skrze různé stavy Velkého Experimentu, Inteligence Zdroje také mění svou formu projevu. Tato změna se projevuje nyní uvnitř světů v čase a prostu, protože Prvotní Zdroj začíná integrovat dva modely existence (evolučně/spasitelský a transformačně/mistrovský) uvnitř Velkého Experimentu.

Nastal čas integrovat dominantní model hierarchie (evolučně/spasitelský) s dominantním modelem Inteligence Zdroje (transformačně/mistrovským). Tato integrace může být dosažena pouze na úrovni bytosti. Nemůže se stát v kontextu lidského nástroje či aspektu hierarchie. Pouze bytost, celek interdimenzionální svrchovanosti prostoupený Inteligencí Zdroje, může usnadnit a plně zažít integraci těchto dvou modelů existence.

Tato forma integrace se objeví jenom když bytost plně prozkoumá tyto dva modely a vyvine syntetický model, který umístí spasitelství do interní role bytosti, kde „zachraňuje“ sama sebe a nespolečá se na to, že tato záchrana přijde zvenku. Tento čin soběstačnosti začíná integrovat spasitelskou myšlenku s mistrovstvím realizace. Dalším krokem je integrovat časově podmíněný postupný pokrok evolučního modelu s přijetím realizace transformačního modelu. Tento proces je u konce tehdy, když je bytost důsledně přesvědčena, že zážitek a využití celistvosti se mohou projevit jedině tehdy, když je bytost úplně oddělena od různých struktur hierarchie.

Když bytost přijímá svou roli osobního osvobození, neznamena to, že hierarchie se tomu vyhýbá. Hierarchie je podivuhodný nástroj. Je symbolikou těla Prvotního Stvořitele. Umožňuje mu ponořit se do časoprostorových vesmírů, podobně jako lidský nástroj, umožňuje bytosti fungovat mimo Realitu Zdroje. Hierarchie je vozidlo transformace i tehdy, když jedná ve směru potlačení informací a drží druhy v podřízenosti sobě samé. Je částí starobylého receptu, podle kterého se připravuje nový vesmír pro syntetický model bytí a členství ve Vesmíru Celku.

Sloučení sebe-spasitelství a oddělení od hierarchie zavádí do manifestace syntetický model. Syntetický model je dalším výsledkem Velkého Experimentu a v jistých vibračních polích mnohorozměrného vesmíru jsou bytosti, které opravdu

zkoušejí tento stupeň experimentu jako předchůdcové bytostného modelu Zdrojové individualizace.

Tyto bytosti jsou specificky určeny k tomu, aby přenášeli tuto budoucí zkušenost do komunikační symboliky a životních principů, které usnadní přemostění těchto dvou modelů existence. Kromě počátečního návrhu a konstrukce těchto "mostů", tyto bytosti zůstanou převážně neznámé. Kdyby pokračovaly dále, rychle by se staly pevnou součástí hierarchie a jejich poslání by podlelo kompromisům.

Tyto Svrchované bytosti nejsou přítomny v časoprostorových vesmírech, jako učitelé. Jsou zde jako katalyzátory a návrháři. Jsou tady aby zajistili, že Inteligence Zdroje vyváží dominantní sílu hierarchie a jejího evolučně/spasitelského modelu. Nebudou vytvářet nový systém víry. Místo toho se soustředí na rozvoj různých komunikačních symbolů skrze formy umění, jenž usnadňují oddělení bytosti od ovládacích aspektů hierarchie. Tyto svrchované bytosti budou také demonstrovat přirozenou lehkost propojení těchto dvou prvotních pramenů existence do syntetického modelu.

V nadcházející epoše lidského vývoje budou bytosti kolektivně navrhovat nové stezky mimo syntetický model existence, takže bude vytvořena nová hierarchie z informací Inteligence Zdroje. Tato nová hierarchie bude vybudována na základě poznání získaného z Velkých Experimentů z časoprostorových vesmírů a tento kosmický cyklus obnoví sama sebe do nových vibračních polí existence. Tento nový model existence, který se vynořuje ze syntetického modelu existence ve vaší budoucnosti, odporuje definicím a je nepopsatelný, byť i jenom v hrubých rysech.

Tvůrci Křídel jsou Svrchované bytosti, které budou transformovat časoprostorové vesmíry z žebříků vědomí pro obsazení Reality Zdroje. Jinými slovy, Realita Zdroje bude rozšířena do časoprostorových vesmírů a všechny životní formy v ní budou prožívat toto rozšíření skrze novou hierarchickou strukturu, jenž je plně v souladu s Inteligencí Zdroje. Co někdo nazývá "nebem na zemi" je pouze ozvěnou realizace této nastávající budoucnosti. Co opravdově směřuje dolů k časoprostorovým vesmírům, je expanze Reality Zdroje skrz zpřístupnění Informací Inteligence Zdroje pro všechny bytosti bez ohledu na formu a složení.

Když se ukončí toto zpřístupnění a Zdrojové kódy se plně aktivují, všechny bytosti se stanou částí nové kosmologické struktury. Tato nová struktura vyvolá další model existence, který již byl vyvinut uvnitř Reality Zdroje Inteligencí Zdroje a Svrchovanými bytostmi. Nyní se aktivují v časoprostorových vesmírech počáteční přípravy ke změnám v těchto typech existence. Konkrétně řečeno, na Zemi budou tyto modely existence přehrávány v další časové epoše. Jako vždy, bude to volba bytostí, kterého modelu reality se chopí.

Tyto rozličné typy existence se budou obecně dít v předem dané posloupnosti, ale ne v předem stanoveném časovém období. Posloupnost expanze Reality Zdroje je následující: tvorba nových vibračních polí Inteligencí Zdroje; vytvoření hierarchie z bytostí, které budou působit jako nadstavba nového stvoření; vymanění se z hierarchie dominantního modelu existence, v tomto případě evolučně/spasitelského modelu; zavedení modelu existence Inteligence Zdroje, v tomto případě modelu transformačně/mistrovského; smíchání těchto dvou modelů pro vytvoření syntetického modelu Rovnosti ke Zdroji a nakonec expanze Reality Zdroje a zahrnutí všech dimenzí a bytostí.

Jestliže se dosáhne tohoto řazení Prvotní matrice, bude proces se vším co bylo pojato Inteligencí Zdroje překonfigurován a bude odhalen nový prvek Prvotní matrice, jenž je teď neznámý dokonce i Inteligenci Zdroje. Čas, který je potřeba k naplnění cyklu je neurčitelný, ale dá se očekávat, že jeho ukončení je ještě tak vzdáleno v čase, že každý pokus o jeho odhad je nemožný.

Bezpochyby však účelem Prvotní matrice je směr, kterým se ubírají všechny bytosti. Zatímco bytosti všech úrovní jsou vybaveny svobodnou vůlí uvnitř svých realit, nemají svobodnou vůli - jako aspekty Reality Zdroje - k volbě svého konečného určení. Inteligence Zdroje je původem všech bytostí a je to Ona, jenž určuje konečný cíl, stejně, jako počátek. Bytosti mají neustále k dispozici ohromný rozsah voleb, aby je to hnalo od zdroje ke svému předurčení a aby se vynořily znovu v rozšířené verzi Reality Zdroje s obnovenou vizí své identity.

I nejdokonalejší představa lidského nástroje je ještě nevědomá si nejhlubšího základu Prvotní matrice. Lidské představy sahají k nejvyšším vrcholům této stavby, zatímco její základy jim zůstávají utajeny. Tady, v samém počátku existence, kde Prvotní Zdroj prorazí SVOU energií a pak ustoupí se SVOU rovností svrchovaného mistrovství. Tady se realizuje rovnost, ne na výšinách relativní pravdy zabydlené v hierarchii, ale v nejhlubších místech základního plánu původu a určení druhů, kde čas se spojuje s bezčasovostí. Původ a určení existence je tónem rovnosti v životě. Naslouchejte tomu tónu - této frekvenci vibrace - a následujte ji zpět do samých základů, odkud všechny věci vzešly a kam se navrací.

Tato frekvence tónu - vibrace rovnosti je slyšitelná pouze sedmým smyslem bytostí, jenž je obalena lidským nástrojem. Sedmý smysl se může vyvinout pomocí časových schrán a povede určité bytosti k jejich nejvnitřnějšímu základnímu jádru vyjádření. Základní vyjádření je to, co aktivizuje sedmý smysl. Tedy předtím, než někdo uslyší tónovou vibraci rovnosti, musí získat přístup ke svému základnímu vyjádření. V každé z časových schrán je zakódován systém jazyků, jenž mohou vést jednotlivce k jeho základnímu vyjádření. Je však skryt, protože je velice mocný. K této síle povedeme jenom ty, kteří jsou jí hodni.

Zvažujte tato slova pouze jako symboly. Pamatujte, že jazyk je nástrojem omezení. Pocit je protijedem pro omezení, jenž dovoluje lidskému nástroji přeskočit hranice logické mysli a dosvědčit z první ruky bezeslovnou moc individualizované kolektivní energie. Prociťujte pravdu, která stojí za symboly a pronikněte do této energie - síly, jenž se k vám napřahuje. Poznávejte ji jako tónovou vibraci, rezonanci, která čeká na vás na každé otáčce vašeho života. Je to signální věž Vibrace Zdroje halící se do jazykové formy za účelem uvést vás do míst, ve kterých můžete zakusit beztvarý tón rovnosti a překlenutí omezení. Je to Prvotní jazyk Inteligence Zdroje, který vám dá svobodu tvořit nejhlubší krásu ve výrazu nejvyšší pravdy.